

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൧൪

൧൯൦൫ ധനു

ലക്കം ൧൨

മ'ശിഹാനുക്കരണം.

(ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു)

പുസ്തകം ൧—അദ്ധ്യായം ൧.

ചോദ്യമായകൾ.

“എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ ഒരിക്കലും അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ അവന്നു ജീവന്റെ വെളിച്ചം ഉണ്ടാകും.” ഇവ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളാകുന്നു. അവന്റെ ജീവിതത്തെയും ആത്മാവിനേയും നാം അനുകരിച്ചു നടന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ വാസ്തവമായി ആത്മാവിൽ ഉയരുവാനും ആത്മീയാന്ധകാരത്തിൽനിന്നു വിടുതൽ പ്രാപിപ്പാനും നമുക്കു കഴിയാം. എന്നു പ്രസ്തുത വചനങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു, യേശു മ'ശിഹായുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും മനസ്സിന്റെ മുഖ്യതൊഴിൽ ആയിരിക്കട്ടെ.

മ'ശിഹാനുസ്മരണയുടെ സാരോപദേശങ്ങൾ പരിശുദ്ധന്മാരുടേവയേക്കാൾ തുലോം വിശേഷപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ദൈവാത്മാവു ആരിൽ ഉണ്ടോ അവൻ “സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയ അപ്പമാകുന്ന മന്നാ” യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയിൽ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. എന്നാൽ ദൈവാത്മാവില്ലാതെ ലോകത്തിൽ അനേകം ആളുകളുണ്ടു്. മിക്കപ്പോഴും ദൈവിക തത്വങ്ങൾ അവർ കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നു വരികിലും അവയിൽ ഒരു രസമാകട്ടെ അവയനുസരിച്ചു നടക്കണം എന്നുള്ള ശക്തിയേറിയ ഒരു വാഞ്ചരയാകട്ടെ അറിയപ്പെടാകുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മ'ശിഹായുടെ ജീവനെ നേടുവാനും അവന്റെ ജീവിതത്തെ അനുകരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുവാനും അക്ഷീണമായി സദാ പ്രയത്നിക്കുന്നവൻ ആരോ അവൻമാത്രമേ തന്റെ ദിവ്യോപദേശങ്ങളെ ലഭിപ്പാനും അവയിൽ സത്യാമായി ആനന്ദിപ്പാനും തരമുള്ളൂ.

നിനക്കു താഴ്ചയില്ലെങ്കിൽ, തന്നിമിത്തം പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ നീ അശുഭമാക്കുന്നു എങ്കിൽ, വാഴ്ചപ്പെട്ട ആ ത്രിത്വത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നിന്റെ പഠിപ്പുകൊണ്ടു് എന്തു പ്രയോജനം? ഒരു മനുഷ്യനെ നീതിമാനാക്കുന്നതും ദൈവത്തി

കലേക്കു അടുപ്പിക്കുന്നതും അഗാധവും ആലോചനാസമ്മിശ്രവ
മായ പഠിപ്പാ അല്ല, പിന്നയോ ശുദ്ധമായ ഒരു ജീവിതമ
ത്ര. പശ്ചാത്താപം ഇന്നതെന്ന ശരിയായി വിവരിക്കുവാൻ
തക്കതാണിയുണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ എന്നിൽ അതു ഉണ്ടാകണം
എന്നുള്ളതാണു എന്നിങ്ങനെ അസാരം ഭേദമായിട്ടു തോന്നുന്നു. വി
ശുദ്ധ രേഖപുസ്തകവും സകല തത്വജ്ഞാനികളുടെ തത്വങ്ങളും
വരിവരിയായി മനഃപാഠം ചെയ്യാൻ തക്ക ഒരർത്ഥത്തി നി
ന്നുണ്ടെന്നുവരികിലും, സത്പ്രവൃത്തിയും ദൈവകരുണയും
നിങ്കൽ പ്രാപരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തു പ്രയോജനം?
ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം അപനിൽ പൂർണ്ണവിശ്വാസവും ഒഴി
ക്കു മറ്റുള്ളതെല്ലാം “മായകളുടേതായ, സകലവും മായ”തന്നെ.

ലോകത്തെ ലോഷിച്ച ദൈവരാജ്യത്തിങ്കലേക്കു ഏറ്റവും
അടുക്കുന്നതാകുന്നു ഉത്തമമായ ജ്ഞാനം. അതുകൊണ്ടു, അഴിഞ്ഞു
പോകുന്ന ധനത്തിന്നുവേണ്ടി നാം വേലചെയ്യുന്നതും കൈവ
ശം എന്ന ധനത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതും മായതന്നെ; ബഹുമാ
നത്തിന്നുവേണ്ടി യത്നിക്കുന്നതും ഉന്നതപദവിയെ പ്രാപിക്ക
ുന്നതും വെറും മായ ആകുന്നു. മാനുഷത്തിന്റെ മോഹങ്ങളെ നി
വൃത്തിക്കുന്നതും നൈരുക്ത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും അവസാനി
ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ഗ്രഹങ്ങളിൽ സമിതി ചെയ്യുന്നതും മായ
തന്നെ. വളരെകാലം ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നും, അക്കാലത്തു തോ
ന്നിയതുപോലെ നടന്നുകൊള്ളാമെന്നും ഉള്ള വിചാരം വെറും
മായ ആകുന്നു. ഇഹലോകത്തെ മാത്രം വിചാരിക്കുകയും വരു
വാനിരിക്കുന്നതിനേക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവേലും ചെയ്യാത്തതും
മായതന്നെ. മനോവികാരങ്ങളുടെ ഗുണഗതിപോലെ അത്ര ഞ
ണത്തിൽ മിന്നുപോകുന്ന ഒരവസ്ഥയിൽ നാം നിമഗ്നരായി,
യഥാർത്ഥസന്തോഷം എന്നേക്കാ വസിക്കുന്ന ഒരു ദിക്കിലേക്കു
നാം നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നതും മായ ആകു
ന്നു.

“കണ്ണിന്നു എത്ര കാഴ്ചകൾ കണ്ടാലും ചെവികൾക്കു എന്തെ
ല്ലാം കേട്ടാലും തൃപ്തി വരുന്നില്ല” എന്നുള്ള ശലോമോന്റെ വാ
ക്കുകളെ സദാ ഓർത്തുകൊൾക. “കാണപ്പെടുന്നവ”യെക്കുറിച്ചുള്ള
സ്നേഹത്തിനിന്നു നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പിൻവലിക്കുകയും,
“കാണപ്പെടാത്തവ”യിലേക്കു അതിനെ പൂർണ്ണമായി തിരിക്കുക
യും ചെയ്യുന്നതു നിന്റെ ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രയത്നമാവിരിക്ക
ട്ടെ. എന്തെന്നാൽ, കേവലം ദൂതത്തിനടുത്ത ശരീരമോഹങ്ങ
ളെ ആർ നിവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നുവോ അവൻ തന്റെ
ആത്മാവിനെ അശുദ്ധമാക്കുകയും ദൈവകൃപയെ നശിപ്പിക്കുക
യും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨.

രണ്ടാം.

ഓരോരുത്തരും സ്വാഭാവികമായി ജ്ഞാനത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ ഇശ്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവഭയം കൂടാതെയുള്ള ജ്ഞാനം കൊണ്ടു എന്തു പ്രയോജനം? നമ്മുടെ ഉടമസ്ഥതയെക്കുറിച്ചു ജ്ഞാനമുണ്ടെങ്കിലും, സ്വന്തം ജ്ഞാനം അശേഷം ഇല്ലാത്തവനും അഹങ്കാരിയും ആയ നരകജ്ഞാനിയേക്കാൾ ദൈവത്തെ ആശ്രയിച്ചു താൻ നില്ക്കുന്ന മനുഷ്യനാകുന്നു വളരെ ഭേദം. ഒരു മനുഷ്യൻ അവനെപ്പറ്റി ശരിയായ ജ്ഞാനം ഉണ്ടെങ്കിൽ രാജാ അശേഷം വില വില്ലാത്തവനാണെന്നു അവന്നു തന്നെ തോന്നും. അവൻ മനുഷ്യരുടെ പുഷ്പത്തിൽ ഒട്ടും രസിക്കുകയില്ല. ചോകത്തുപറ്റി എന്നിങ്ങനെ പൂണ്ണജ്ഞാനം ഉണ്ടെന്നിരുന്നാലും എന്നിങ്ങനെ സർവ്വവൃത്തികൾ പ്രാപരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തിയനുസരിച്ചു വിധിക്കുന്ന ദൈവമുമ്പാകെ ആ ജ്ഞാനംകൊണ്ടു എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമാണുള്ളതു?

ജ്ഞാനത്തിന്നായി അത്യാഗ്രഹം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വളരെ കഷ്ടപ്പാടും വഞ്ചനയും ഉണ്ടാകുന്നു. പഠിപ്പിൽ പണ്ഡിത സിദ്ധിച്ചവർ തങ്ങൾക്കു ലോകത്തിൽ കീർത്തിയുണ്ടാകണമെന്നും തങ്ങൾ ബുദ്ധമാന്മാരാണെന്നു ലോകം വിചാരിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ലോകത്തിൽ വളരെ കാര്യങ്ങളുണ്ടു്. അവയുടെ ജ്ഞാനംകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഒന്നാമത്തെ ദൈവിക ജീവിതത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പു സാദ്ധ്യമാകുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. നമ്മുടെ മുഴുവ്വായുരോടും യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലാത്ത ഏതൊരു കാര്യത്തിലേക്കായി നാം നമ്മെ മുഴുവൻ അർപ്പിക്കു് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു വിഡ്ഢിത്വമാകുന്നു എന്നുള്ളതു സാധാരണ സംഗതിയാണു്. വാക്കുകളുടെ അധിക പാകംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടത്തക്കതല്ല ആത്മാവു എന്നു പറയുന്നതു്. എന്നാൽ വിശുദ്ധ ജീവിതം ഇടവിടാതെയുള്ള ഭജനവും, നിഷ്ഠാപരമായ മനുഷ്യാർക്കു ദൈവത്തിൽ അനുകൂലമായുള്ളതോ ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട ആകുന്നു.

നിനക്കു അധികം അറിവു കിട്ടുകയും മനുഷ്യാർക്കു പറയാത്ത ശക്തി അധികം നീ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടും നിന്റെ ജീവിതത്തെ അതനുസരിച്ചു അധികം ശുദ്ധീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നീ കുറവും ചുമത്തപ്പെടുന്നതു അധികം ശക്തിയോടുകൂടി ആയിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു്, ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ നിനക്കു അസാധാരണമായ നുണമ്പു ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു പൊങ്ങി

പ്പോകരുതു; നേരെമറിച്ചു, മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ അധികമായി നിനക്കു തരപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജ്ഞാനം നിന്നിൽ കരകൂടി ഭയമുണ്ടാക്കുകയും നിന്നെത്തന്നെ കരകൂടി നല്ലവണ്ണം കാത്തുകൊള്ളുവാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിനക്കു അനേകം കാര്യങ്ങൾ അറിയാമെന്നും അവയെപ്പറ്റി പൂർണ്ണജ്ഞാനം ഉണ്ടെന്നും നീ വിചാരിക്കുന്നു എന്നിൽ, നിനക്കു അശേഷം ഗന്ധമില്ലാത്തവരായ മറ്റാനേകം കാര്യങ്ങൾ ഇനിയും ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക. നിന്റെ അധികമായ ജ്ഞാനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മികച്ച അഭിപ്രായംകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ പൊങ്ങുന്നതിനുപകരം, നിന്റെ അത്യാധികമായ കഥ വില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ളതാണു വിചാരംകൊണ്ടു താഴ്മയോടിരിപ്പിൻ. നിന്നെക്കാൾ കേമന്മാരായി, ദൈവികജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിച്ചവരായിരിക്കുന്ന അനേകംപേരെ നീ കാണുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടു, മറ്റൊരാളത്തന്നേക്കാൾ നീ മിടുകനാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ എന്തു ഗ്രാമമാണുള്ളതു?

വാസുവത്തിൽ ഉപകാരപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും പഠിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യാൻ നിനക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ പേരിനു കീഴ്ത്തിയുണ്ടാകുവാൻ ഇശ്ശികാതെ ഇരിക്കുക. ഏറ്റവും ഉയർന്നതും ഉപകാരപ്രദവുമായ പഠിത്വം നമ്മെപ്പഠിയ്ക്കുള്ള ജ്ഞാനവും പുശ്ചവും ആകുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്ത സാമർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരഭിമാനവും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, അത്യാന്മാരെക്കുറിച്ചു സദാ നല്ല അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അധികമായ ജ്ഞാനത്തിന്റേയും പൂർണ്ണതയുടേയും ലക്ഷണമാകുന്നു. ഒരത്തൻ ഗൌരവമായ ഒരു തെറ്റൊ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മഹാപാപം തന്നെയോ ചെയ്യുന്നതു നീ കണ്ടെന്നു വരികിലും അവനേക്കാൾ നീ നല്ലവനാകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുവാൻ സംഗതി വരരുതു. എന്തെന്നാൽ നന്മയാകുന്ന ഹൃദിയിൽ കൂടി എത്രനാൾ തെറ്റാതെ നടക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുമെന്നു നിന്റെ വിചിത്രം: സകല മനുഷ്യരും ബലഹീനന്മാരാകുന്നു; എന്നാൽ നിന്നെപ്പോലെ ബലഹീനനായിട്ടു ആത്മാതന്നെ ഇല്ലെന്നു നീ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എം. പി. പി.

മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ധ്യാനം.

“കർത്താവേ എന്റെ അവസാനത്തെ എന്നോടു അറിയിക്കേണമെ”
 സഹോദരന്മാരെ! ലോകാവസാനത്തിൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ മിശിഹാ പാപികളായ നമ്മെ ഓരോരുവനെയും, ഗ്രാമം വിധിപ്പാൻ വരും എന്നുള്ള സംഗതി നാമെല്ലാവരും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതും, പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവയുമാണല്ലോ. കരുണയുള്ളവനായ താൻ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം, നാം തന്റെ വിശുദ്ധ

കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കണമെന്നും, ഹൃദയങ്ങളുടെ മോഹങ്ങളിൽ നടക്കരുതെന്നും താൻ നമ്മോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നാം എല്ലാവരും സന്മാഗ്നികളായി, സൃഷ്ടിതാവിന്റെ സ്വഭാവപ്രകാരം നീതിയിലും, പരിശുദ്ധതയിലും ജീവിപ്പാൻ താൻ വളരെ ആശിക്കുന്നുണ്ടു്. പാപികളായ നാമൊരന്റെ ആശയെ നിരാശയാക്കിത്തീർക്കുന്നു. എന്റെ സഹോദരാ തനിക്കു ഇതത്രെ വലിയ ദുഃഖം; കല്പനയെ നാം നിരസിക്കുംതോറും, ദൈവത്തിൽനിന്നു നമുക്കു വരുന്ന ശിക്ഷയെ പരിഹരിപ്പാൻ വേണ്ടി താൻ (ക്രിസ്തു) തന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ സദാ നേരവും മദ്ധ്യസ്തുത പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാമൊരന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതമൂലം നമുക്കു രക്ഷ കിട്ടുംതോറും, പാപത്തിൽനിന്നു തിരിയാതെ തന്നെ വെറുപ്പിച്ചു തന്റെ കല്പനകളെ നിഷേധിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം സർവ്വഭൂമിയുടേയും വഴികാട്ടിയെ (യോശ്വ: ൨൩, ൧൪) (അതായതു പാപത്തിന്റെ ശമ്പളമാകുന്ന മരണത്തെ) നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കു താൻ അയക്കുന്നു. പരിതാപം, ദയ, അലിവു, ദാക്ഷിണ്യം, പക്ഷാഭേദം മുതലായതൊന്നും ഇല്ലാത്തവനായ ഇവൻ (മരണം) നമ്മെ ലോകത്തിൽനിന്നു എടുത്തുകളയുന്നു. എന്നാൽ ഇവന്നു നമ്മുടെമേൽ യാതൊരുധികാരവും ഇല്ലാത്തതെന്നെ, പക്ഷെ അതിന്നു കാരണകാർ നമ്മൾതന്നെയാണു്. നമ്മുടെ പാപംനിമിത്തമാകുന്നു ദൈവം ഇവന്നു ഈ അധികാരം കൊടുത്തതു്. (റോമ. ൫, ൧൨.) ഈ പാപത്തിന്നു കാരണകാരൻ പിശാചാകുന്നു. (ആദ്യ: ൩; ൧൫). എന്നാൽ ഈ മരണത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ, മായലോകത്തെ വെറുത്തവരും ജമ്മാനുവേലിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകുവാൻ വാങ്ങിക്കുന്നവരും ആകുന്നു. ആയതില്ലാത്തവർ മരണത്തിന്റെ വരവിങ്കൽ വളരെ ഭയപ്പെടുന്നു. സഹോദരന്മാരെ, അവർ ഭയപ്പെട്ട വാനുള്ള കാരണം എന്തെന്നാൽ: തങ്ങളുടെ ലൌകിക ആശ്രയങ്ങൾക്കു മരണം അവസാനം ആകുന്നു എന്നും, അതിന്റെ ശേഷം ന്യായവിധിയും നരക ദുഃഖങ്ങളും വരുവാനിരിക്കുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞു, മഹാ പുസനത്തോടെ മരണത്തെ കൈകൊള്ളുന്നു.

എന്നാൽ മരണത്തെ സ്നേഹിച്ചവരും, (അതായതു സന്മാഗ്നികൾ) തങ്ങളുടെ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കു ഇന്നുതന്നെ അവസാനമെന്നും, സന്തോഷത്തിന്റെ സമയം ഇതുതന്നെയെന്നും, ഈ മരണനദിയെ കടന്നശേഷം നമ്മുടെ ആത്മമുദ്രിയനോടു കൂടെ നിത്യജീവനെ അവകാശമനുഭവിക്കാമെന്നും അറിഞ്ഞു, ഞരം മായലോകത്തെ വിട്ടു “ലോകസമാപനംമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന ഭാഗ്യസമലത്തെ അനുഭവിച്ചുകൊൾവിൻ” എന്നു തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവു പറയുന്ന ആ സ്നേഹമേറിയ ശബ്ദത്തെ കേൾപ്പാൻ ധ്വനിപ്പെട്ടു മരണത്തെ കൈകൊള്ളുന്നു.

മുിയമുള്ളവരെ! ദാവീദും (സങ്കീ: ൩൧; ൫). സേപ്പാനോനും (നട: ൭; ൫൯) പൌലൂസും (൨കോറി. ൫: ൨) മുതലായി അനേകം വിശ്വാസികൾ ഇങ്ങനെ സന്തോഷസഫിതം മരണത്തെ കൈകൊണ്ടതായി വേദത്തിൽ നാം വായിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, ഒടുവിലത്തെ ശത്രുവാകുന്ന മരണവും നശികപ്പെടുമെന്നും അഗ്നിതടാകത്തിലേക്കു തള്ളപ്പെടുമെന്നും വേദവിധിയുള്ളതിനാൽ ധൈര്യത്തോടെ അവനെ ജയിപ്പാൻ നാം നോക്കേണ്ടതു് എത്രയും ആവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. പാപികളായ നാം ഓരോരുത്തരും അവനെ (മരണത്തെ) ജയിപ്പാൻ സത്യത്തെ അരക്കച്ചയായിട്ടും, നീതിയെ കവചമായിട്ടും, സമാധാനസുവിശേഷത്തെ ചെരിപ്പായിട്ടും, രക്ഷയെ തലകോരികയായിട്ടും ധരിച്ചു നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ രിശവചനമാകുന്ന ആത്മാവിൻ വാളിനേയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ശത്രുവാകുന്ന ഞരം മരണത്തോടു മനോധൈര്യത്തോടെ യുദ്ധം ചെയ്യണം അപ്പോൾ അവൻ നമ്മെ ജയിക്കുന്നതു അസാധ്യമായിരിക്കും. അതിനാൽ മുിയമുള്ളവരെ!

“ഏറ്റം മഹാ വലിയ പാപികളിലും

ഏറ്റം മഹാ വലിയ പാപി ഞാൻ”

എന്നു സർവ്വ സമ്മതമായിരിക്കുന്ന നാം ഓരോരുത്തരും നമ്മുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കുകയും മരണത്തെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യണം.

പ്രിയമുള്ളവരെ! നാം നമ്മുടെ മണ്ണായിരിക്കുന്ന ശരീരത്തിനുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം അലങ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിനുവേണ്ടിയൊരാതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. ആയുസ്സുകൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണർന്നു ചെയ്യുപോയിരിക്കുന്ന സകല പാപങ്ങളേയും ക്ഷമിപ്പാൻ കർത്താവിനോടു കണ്ണുനീരോടെ യാചിക്ക, അപ്പോൾ താൻ നമ്മെ കൈവിടുകയില്ല. അതല്ലാതെ നാം ഭ്രൂലോകം മുഴുവനും നേടി നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എങ്കിൽ നമുക്കെന്തു പ്രയോജനം? നാം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സാധ്യം എന്തു? -സഹോദരന്മാരെ ലോകം നമുക്കു കരുളിലിന്റെ താഴ്വരയാകുന്നു. നമ്മുടെ നാളികൾ പരദേശിക്കും, നിലത്തു ഒഴികപ്പെടുന്ന വെള്ളത്തിന്നും, ഇരയുടെമേൽ പായുന്ന കഴുകിന്നും, അഞ്ചുലോകത്തിന്നും, കപ്പലോടത്തിന്നും, പൂവിന്നും, കാറ്റിന്നും, നാലുപിരൽ നീളത്തിന്നും, സ്വപ്നത്തിന്നും, നിദ്രയ്ക്കും, ഒരു കഥയ്ക്കും താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു നാം ഓർത്തു ധ്യാനിക്ക. ഓരോ മായലോകത്തിൽ കർത്താവിനുവേണ്ടി നാം കഷ്ടപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ നാം ഭാഗ്യവാന്മാരായിരിക്കും. പാപികളായ നമ്മുടെ കഷ്ടപ്പാടിനെ കണ്ടു താൻ മനസ്സലിയുന്നു. തന്നിമിത്തം താൻ അനേകായിരം വർഷങ്ങളല്ല എന്നുമെന്നേക്കും നിത്യകാലമായി പൂർണ്ണ ഐശ്വര്യത്തോടും നിത്യഭാഗ്യത്തോടും കൂടി തന്നിരിക്ക സൂതി പാടുവാൻ ദൈവം ഭാഗ്യം തരുന്നു. അതിൽ വലിയതായ ഭാഗ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ സ്നേഹിതാ നീ ഇപ്പോൾ തന്നെ പറക. പ്രിയമുള്ളവരെ അതിന്റെ വിലയെ മനുഷ്യരായ നാം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ജീവനുള്ളവരുടെ ഭൂമിയിൽ അതു കണ്ടെത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിന്നു പകരം സ്വർണ്ണം കൊടുക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. ഒഫീറിലെ തങ്കവും വിലയേറിയ രത്നങ്ങളും നീലകല്ലുകളും അതിന്നു വിലയാകുന്നതല്ല. ശുദ്ധ പൊന്നാഭരണങ്ങൾക്കു അതിനെ മാറ്റാവുന്നതല്ല. പൂശിലെ പൂച്ചുരാഗം അതിന്നു സമമാകയില്ല. ഇവയെല്ലാം നീ ഉററു ചിന്തിക്ക. നമ്മുടെ അൻപുള്ള രക്ഷിതാവു ന്യായാധിപരിയായി വരുമ്പോൾ കേടിൽ വിതകപ്പെടുന്നതു കേടില്ലാതെ ഉയർപ്പിക്കപ്പെടും, ദുഃഖത്തിൽ വിതക്കുന്നതു സന്തോഷത്തിൽ കൊച്ചും. ആയുസ്സുകൊണ്ടു മരണം വന്നു പിടി കൂടുമ്പോൾ നമുക്കു അവന്റെ പിന്നാലെ പോകാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മരണത്തേക്കാൾ നിശ്ചയമുള്ള യാതൊന്നും ഇല്ല. (ആദ്യം: ൩. ൧൧). എന്റെ സഹോദരാ നീ നിലംപരിശായി വീണു നിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ഉററു ധ്യാനിക്ക. നമ്മുടെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കന്മാർ മരണമില്ലാത്ത സമിതിയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു, എങ്കിലും ദൈവകല്പനയെ ലംഘിച്ചതിനാൽ പാപവും പാപത്തിന്റെ ശമ്പളമാകുന്ന മരണവും, ഉണ്ടായി. ആദാമിനാൽ അവന്റെ സന്തതികളാകുന്ന നാം എല്ലാവരും മരിച്ചു. നാം അനുഭവിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ എല്ലാം മരണം അവരിൽനിന്നു നമുക്കു തന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നമ്മുടെ കയ്യിൽനിന്നും മരണം അതിനെ എടുത്തു അവന്നു ബോധിച്ചവർക്കു കൊടുക്കും.

പ്രിയമുള്ളവരെ! നമുക്കു പരിചയമുള്ളവരും നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും സ്നേഹിതന്മാരും ചാച്ചുക്കാരും എല്ലാവരും മരിച്ചുവല്ലോ. നാമും ഇപ്രകാരം മരിക്കും എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കേണ്ടതൊ? മനുഷ്യരുടെ ഇഹലോകവാസം നിസ്സാരമെന്നു ശാസ്ത്രങ്ങളിലും പറയുന്നുണ്ടു.

ജലത്തിലെ പോളകളെന്നപോലെ
ചലം മനുഷ്യക്കു ശരീരവെണ്ഡം,
കലംബലം പുത്രകളത്രജാലം
ഫലംവരാ മൃത്യുവരം ദശായാം.

നാഴിക പോകുംതോറും കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോം.
കാലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ കാലനമണഞ്ഞീടും,
കാലന്റെ വരവിന്നു നാളേതെന്നറിയാമൊ
കാലനാഴികപോലും കാലങ്ങൾ കളയാതെ,
കാലാകാലനെ ഭജിച്ചീടുകനിരന്തരം.

നാളുകൾ കുറയുന്തോറും കല്പം സമീപിക്കുന്നു. പ്രയാസപ്പെട്ടു തേടിവെച്ചു മുതലെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട സമയം വരുന്നു. തന്നിരിക്കത്തം ദിവസത്തോറും ലോകചിന്ത കുറഞ്ഞിട്ടു സ്വർഗ്ഗചിന്ത പെരുകിവരുന്നു. ഒരു പക്ഷി മുട്ടയെ വിട്ടു പറന്നുപോകുംപോലെ പറന്നു മോക്ഷലോകത്തു എത്തുവാൻ ശ്രമിക്കണം. പ്രിയമുള്ളവരെ നമ്മുടെ ആയുസ്സുനാൾ ഒരു ദിവസമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏല്പാൽ അതു അവസാനിക്കും. ജീവിതം വിട്ടു ഏല്പാൽ പോകും? ക്രൂരി. ഏല്പാൽ കിട്ടും എന്നു കാത്തിരിക്കുന്ന ക്രൂരികാരന്റെ ദിവസത്തിന്നു സദൃശമാകുന്നു. “എന്റെ ആയുസ്സു നിന്റെ മുറുകെ ഒന്നുമില്ലാത്തതുപോലെയിരിക്കുന്നു” (സങ്കീ: ൩൯. ൫). നാം ഏനേക്കും ജീവിക്കയില്ല. വരുവാനുള്ളവൻ വരും താമസിക്കയില്ല. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർക്കു ക്രമപ്പെടുത്തുവിൻ. വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നവൻ ജീവിക്കും. ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ള നിങ്ങളുടെ ഡെയ്മെന്റു ഉപേക്ഷിക്കരുതു. നിങ്ങളുടെ വാല്യകുലംവരെ ഞാൻ അവനാകുന്നു മരണപത്ത് ഞാൻ നിങ്ങളെ താങ്ങും. ഞാൻ അങ്ങിനെ ചെയ്യുവന്നു. മേലാലും എന്റെ കൈകളിലേന്നി ചുമകയും രക്ഷികയും ചെയ്യും എന്നു വാശത്തം ചെയ്യു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുവചനത്തെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു കാത്തിരിപ്പിൻ. “ആകാശവും ഭൂമിയും അഴിഞ്ഞുപോകും എങ്കിലും എന്റെ വചനങ്ങൾ അഴിഞ്ഞുപോകയില്ല” എന്നു താൻ വാശത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു ഒത്തു ധ്യാനിച്ചിൻ.

ഹല്ലേലൂയ്യാ സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായകർത്താവേ! നീ പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ ഭൂലോകം മുഴുവനും നിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആമ്മിൻ.

കെ. എം. പെർലൂസ്.

പ്രാർത്ഥന. (തുടർച്ച.)

“സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പ്രവേശിച്ചാൻ ജ്ഞാനസ്നാനാനന്തരം ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥന അത്യാവശ്യമാകുന്നു” എന്നു ഒരു വിശുദ്ധൻ പറയുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ വിശുദ്ധ കർമ്മത്താൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ എല്ലാം മോചിപ്പിച്ചു എങ്കിലും, നമ്മെ ആക്രമിക്കുന്നതിനുള്ള ശത്രുനമ്മിൽ തന്നെയുണ്ടു. എന്നു തന്നെയല്ല, ലോകവും നമ്മുടെ വൈരിയായപിശാചും നമ്മെ തെറ്റിക്കുന്നതിന്നു സദാ ഉറപ്പുശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആയ്തിനാൽ നാം നിത്യജീവനായി യുദ്ധം ചെയ്യയും ജയംകൊള്ളുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “എന്നാൽ ഒരുത്തൻ ജയത്തിനായി പോരാടിയാലും ന്യായമായിട്ടല്ലാതിരുന്നാൽ കിരീടം ധരിയ്ക്കപ്പെടുന്നില്ല.” ൨ തീമോ: ൨: ൫. പ്രാർത്ഥനയാൽ മാത്രം ലഭിയ്ക്കപ്പെടാവുന്ന ദൈവിക സഹായം കൂടാതെ നമുക്കു കൃ

രന്ധാരായിരിക്കുന്ന വൈരികളുടെ ആക്രമത്തെ തടുക്കുന്നതിനു കഴിവുണ്ടാകയില്ല. അതിനാൽ പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ മോക്ഷം ലഭിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാണ്.

ദൈവം നമുക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വരങ്ങളേയും ദാനങ്ങളേയും ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം പ്രാർത്ഥന തന്നെയാകുന്നു “പിതാവു നമുക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നൽവരങ്ങൾക്കു നാം പ്രാർത്ഥനയാൽ യോഗ്യന്മാരായി തീരുന്ന” എന്നു ഒരു വിശുദ്ധൻ പറയുന്നു. നാം നമ്മുടെ ശരീരപോഷണത്തിനായി ഏതുപ്രകാരം നിലത്തിൽ വിതയ്ക്കുകയും കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അതുപോലെ തന്നെ നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും തൻമൂലം നിത്യജീവനും ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന വരങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനമൂലം ലഭിക്കപ്പെടേണ്ടമെന്നു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. “ചോദിച്ചിൻ, കൊടുക്കപ്പെടും; അന്വേഷിച്ചിൻ കണ്ടെത്തും” മത്താ. ൭: ൭. ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ നാം ദൈവം തന്റെ കരുണയാൽ തരുന്ന ദാനങ്ങൾ അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട യാചകർ മാത്രം ആകുന്നു. ദൈവം തന്റെ ദാനങ്ങളെ നമ്മുടെ മേൽ ചൊരിയുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നാം ആവശ്യപ്പെടാതിരുന്നാൽ ഇതു സാധിക്കുന്നതല്ല. ദൈവം തരുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുന്നവനു മാത്രമേ കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ. “ചോദിച്ചിൻ കൊടുക്കപ്പെടും” എന്നല്ലയോ രക്ഷകൻ പറയുന്നത്. ആയു കൊണ്ടു ആരു ആവശ്യപ്പെടാതിരിക്കുന്നുവോ അവനു കിട്ടുന്നില്ല. ചെടികൾ വളരുന്നതിനും അവയിൽ ഫലം കാണിക്കുന്നതിനും ഏതുപ്രകാരം നന്നു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ആത്മാവിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ നിലനില്പിനു ആത്മാവു ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ആത്മാവിന്റെ നിലനില്പിനു പ്രാർത്ഥനയും ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതാണ്. പ്രാർത്ഥനകൂടാതെയുള്ള ആത്മാവു ദൈവസന്നിധിയിൽ മലിനതയുള്ള ധൂപത്തെ അയക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവീകരക്ഷയെ പ്രാപിക്കുന്നതിൽ മടിക്കാണിക്കുന്നവൻ ഉടനെ പാപമാകുന്ന അഴ്കാൽ മാലിന്യപ്പെടുന്നതിനാലാകാം. “പ്രാർത്ഥന” ആത്മാവിൻ പോഷണം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഭക്ഷണം കൂടാതെ ശരീരത്തെ വെച്ചുകൊള്ളുവാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ പ്രാർത്ഥനകൂടാതെ ആത്മീയ ജീവനെ നൃക്ഷിക്കുന്നതിനു പ്രയാസവും കഴിയാത്തതുമാകുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവിക വൈദ്യൻ പറയുന്നതിനെ കേൾക്കുക:—“മാനസം ഭക്ഷണം കൊണ്ടു പോഷിക്കപ്പെടുന്നതു പോലെ ആത്മാവു ‘പ്രാർത്ഥന’ കൊണ്ടു പോഷിക്കപ്പെടുന്നു” നിത്യജീവനെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു പ്രാർത്ഥന എത്രത്തോളം ആവശ്യമാകുന്നു എന്നു പിതാകന്മാർ കാണിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള ഈ ഉപമകൾ കൊണ്ടു ഏറ്റവും വിശദമാകുന്നു.

ഇതു കൂടാതെ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമത്തെ തടുക്കുന്നതിനു പ്രാർത്ഥന ഏറ്റവും ആവശ്യമായ ഒന്നാകുന്നു; ഈ ആയുധം ധരിക്കാത്തവൻ നശിച്ചു പോകുന്നു. ആദാം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മേൽ നിന്നുള്ള സഹായം ആവശ്യപ്പെടാതിരുന്നതിനാൽ വീണുപോയി എന്നു വിശുദ്ധ വൈദ്യൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു നിത്യജീവകലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ നാം പഠിക്കുന്നു. ഇവയിൽ പ്രഥമസമാനം വഹിക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു. പ്രാർത്ഥനയാൽ സത്യസഭ മറ്റുള്ള മതശാഖകളിൽനിന്നു വേർതിരിയപ്പെടുന്നു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം തന്റെ സഭയെ ഒരു പ്രത്യേക മാതിരിയിൽ ‘പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭവനം’ എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. “എന്റെ ഭവനം പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭവനം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും” മത്താ. ൨൧: ൨൨. “സകല സൽപ്രവൃത്തികളുടെയും ആരംഭം, അഭിവൃദ്ധി, പൂർത്തീകരണം ഇവയെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നു മന

സ്ത്രീലാകാമെന്നു് ഒരു വിശുദ്ധൻ പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ നമുക്കു സംഭവിക്കുന്ന സകല അരിഷ്ടതകളിലും അപകടങ്ങളിലും നാം സ്വസ്ഥതയിലേക്കു നമ്മുടെ കണ്ണുകളെ ഉയർത്തിത്തന്റെ കരുണയുടെ സഹായത്തിനായി തകർന്ന ഹൃദയത്തോടു കൂടി തന്നോടു യാചികയല്ലാതെ വേറെ ഒരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലാ. ദാവീദു, തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ കഠോരമായ ആക്രമത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിന്നു സ്വസ്ഥതയിലുള്ള വിതാനോടു ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയല്ലാതെ വേറെ ഒരു വഴിയും കാണാത്തയാൾ “എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ കണിയിൽ നിന്നു എന്നെ രക്ഷിക്കേണമെ എന്നു സദാ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി നാം കാണുന്നു. “എന്റെ കണ്ണുകൾ നീന്റെ അടുക്കലേക്കു നൃക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ പാദങ്ങളെ കണിയിൽ നിന്നു വിടുവിക്കുന്നതിന്നു നിന്നാക്കു കഴിയും; പിതാവേ! എന്നെ ദർശിച്ചു എന്റെ മേൽ കരുണചെയ്യേണമെ; ഞാൻ ഏകനും ബലഹീനനും ആകുന്നു.” സങ്കീ. ൨൪: ൧൫. ഹൃദയ ദൈവമെ! നീ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നപ്രകാരം നിന്റെ കണ്ണുകൾ എന്നെ ദർശിക്കേണമെ; എന്നോടു കരുണയുണ്ടായി എന്നെ രക്ഷിക്കേണമെ; എന്തെന്നാൽ ഞാൻ തന്നിച്ചു ഒന്നും ചെയ്യുന്നതിന്നു പ്രാവീണ്യമില്ല; എന്നെ വിടുവിക്കുന്നതിന്നു നിന്നെയല്ലാതെ മറ്റൊരേയും ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

ദൈവകല്പനകളെ തികയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നൽവരവും പ്രകാശവും ലഭിക്കുന്നതിന്നു പിതാവു ‘പ്രാർത്ഥന’ എന്നു ഒരു വഴി നിയമിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ആദാം വരുത്തിയ ക്രിസ്തു പാപം നീമിത്തം നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ക്ഷീണവും തളച്ചുയും ശോഭയായിട്ടു നാം ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചു ദൈവിക ചട്ടങ്ങളെ ആചരിക്കുന്നതിന്നു എങ്ങനെ കഴിയുമായിരുന്നു? ആദാമിന്റെ വീഴ്ച ദൈവിക ചട്ടങ്ങളെ ആചരിപ്പാൻ അസാധ്യമാക്കിത്തീർത്തു എന്നു കൃതർ എന്ന മതവിപരീതി തെറ്റായി ധരിച്ചിരുന്നു.

തുടരും. കെ. സി. വക്തി.

നമ്മുടെ കപ്പിത്തങ്ങൾ.

“മലങ്കര ജടവകപ്പത്രിക” പത്രാധിപർ അവർകൾക്കു.

സേർ, താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായ ലേഖനം നമ്മുടെ വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരെയും പരിഷ്കാരോത്സുകരായ മാന്യസമുദായ സ്നേഹികളേയും അറിയിക്കുന്നതിനായി താങ്കളുടെ വിലയേറിയ പത്രികയുടെ ഒരു കോണിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകാണാമെന്നുപേക്ഷ.

വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരും മാന്യസമുദായസ്നേഹികളുമെ! ഈ മലങ്കര ജടവകയിൽ സുറിയാനികാരായ നമുക്കു അനേക പള്ളികളും പള്ളി ഒന്നുക്കു അവകളുടെ അവസാനസരണും ഒന്നും, രണ്ടും കപ്പാലന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ജവരിൽ അധികം പേരുടെയും വിദ്യയെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മബുദ്ധ്യ നാം വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ വ്യസനം തോന്നാതെയും ലജ്ജതോന്നാതെയും ഇരിക്കുന്നതിന്നു ഗാത്രന്തരമില്ല. പിന്നെയൊ ഇവർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു വലിയ വിദ്യ എന്തെന്നുവെച്ചാൽ കബ്ബാനയ്ക്കു കൂട്ടുന്നതിന്നു സുറിയാനിയുടെ ശബ്ദം സ്വന്തമലയാളത്തിൽ അച്ചന്മാരെക്കൊണ്ടോ മറ്റൊരാളെഴുതിച്ചു അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാതെ പഠിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു വിധത്തിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടുകയാണു ഇപ്പോൾ ഒട്ടുമിക്കപള്ളികളിലും കണ്ടുവരുന്നതായ പതിവു. എന്നാൽ സുറിയാനിയുടെ ശബ്ദം ഇങ്ങിനെ മലയാളത്തിൽ എഴുതിച്ചു പഠിക്കയാണു കിലും ആയു “ബസുദ്ധ്യ” വരെ എത്തിയിട്ടുള്ളവരും അത്രയും എത്തിയിട്ടില്ലാത്തവരും ഈ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടേക്കുമെന്നുള്ള സംശയരഹിതമാണു. ഏതൊരു ഭാഷയ്ക്കും ഭൂപ്രമാണിട്ടുള്ളതു പ്രാകരണമാണല്ലോ.

പ്രാകരണമെന്നുവെച്ചാൽ ഒരു ഭാഷയെ തെറ്റുകൂടാതെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള വഴികളെ കാണിക്കുന്ന ശാസ്ത്രമാകുന്നു. ഏതൊരു ഭാഷയും നാം പഠിക്കണമെങ്കിൽ പ്രാകരണം കൂടാതെയും പ്രാകരണമുറയനുസരിച്ചു പഠിക്കുകയും നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമാത്രമല്ല; ആയതു കൂടാതെ പഠിക്കുന്നത് കിളികൾ മുതലായ വെറും പക്ഷികൾ ചിലയ്ക്കുന്നത്പോലെ അല്ലാതെ അവകൊണ്ടു യാതൊരു ഗുണസിദ്ധിയുമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും ഒരു ഭാഷയുടെ ശബ്ദം വേറൊരു ഭാഷയിൽ എഴുതി പഠിക്കുന്നതായാൽ ശബ്ദം ശരിയായും വ്യക്തമായും വരുന്നതല്ലെന്നുള്ളതും ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അതിലും വിശേഷിച്ചു ഇങ്ങനെ പഠിക്കുന്നവരിൽ ചിലർ സുറിയാനി ഭാഷയിലെ നിലത്തെഴുത്തക്ഷരങ്ങളായ കാലാഫ്, ബേസു, ഗോമൽ. ആദിയായ അക്ഷരങ്ങൾ പുത്തരിയും മറ്റു ചിലർ ഇതുകൾ പച്ചമരുന്നോ അങ്ങാടിമരുന്നോ എന്നു ഇനിയും അറിവാൻ പാടില്ലെന്നും പറയുമ്പോൾ ഇവർ എഴുതിച്ചു പഠിക്കുന്നതായ സുറിയാനിയുടെ ശബ്ദവും മറ്റും എത്ര ഭേദമാണെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാകുന്നതാണല്ലോ. ലോകരക്ഷിതാവും പരമകാരുണികനുമായ യേശുദിശിഹാ ഭൂസഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നതിൽ തന്റെ ശിഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളുമായി അന്ത്യോന്ത്യം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്രിസ്തീയ മതഭാഷയും കർമ്മഭാഷയുമായ സുറിയാനിഭാഷ, സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളായ നമുക്കെന്നു മാത്രമല്ല ഇതരമത ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഏവരും അഭ്യസിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒന്നാണെങ്കിലും പട്ടകാർക്കും കപ്പാരന്മാർക്കും ഇതു ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത ഒന്നാണല്ലോ. ആ സമിതിക്കു നൂറുകുറു എന്ന രവീതം സുറിയാനി ഒരുവിധം പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരായ പട്ടകാർ ഉണ്ടെങ്കിലും അരയ്ക്കു കാലമുണ്ടാണി വീതമെങ്കിലും സുറിയാനി അറിയാവുന്ന കപ്പാരന്മാരും കൂടി ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ സുറിയാനി ഭാഷയ്ക്കു നൂറുമാത്രമല്ല; സുറിയാനികാരായ നമുക്കു എത്ര ശ്രേയസ്സുരവും അഭിവൃദ്ധിയും പ്രാപ്തിയും സന്തോഷവും ഉണ്ടായിരുന്നേനെ എന്നു ഒരു നൂറായിരം പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞാലും അധികരിച്ചുപോയി എന്നു വരികയില്ലാ. കപ്പാരന്മാരെക്കുറിച്ചു മാത്രം ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു കപ്പാരന്മാരുല്ലാത്തവരായ അശ്ശേമനികൾ സുറിയാനി പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ഒരു വിധം പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ ആരും വിധിച്ചുകരുതെ. സുറിയാനിഭാഷ പട്ടകാർക്കും കപ്പാരന്മാർക്കും മാത്രം അഭിപ്രേദമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു ധനമല്ല. എന്നാലൊ ഇതു സകലർക്കും പൊതുവേയുള്ളതും ഏവരും പഠിച്ചിരിക്കേണ്ടതും ഒന്നാണെന്നു മാത്രമെ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. പിന്നെ, കപ്പാരന്മാരെ മാത്രം ചൂണ്ടി ഇത്രയും പറഞ്ഞതു എന്താണെന്നല്ലേ? പറയാം ഇപ്പോൾ ചുരുക്കം ചിലപക്ഷികളിലെ കപ്പിത്തങ്ങൾ നടത്തി വരുന്നതായ കബ്ബാപത്രമെന്നു കാണേണ്ടതും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും തന്നെ. കബ്ബാന മദ്ധ്യേ “ബസ് മല്ലോ” എന്നുണ്ടു നിന്തു കപ്പാര ചൊല്ലി ധൂപം വീശി മിഴങ്ങുവാ എന്നു നോക്കി നടക്കുകയല്ലാതെ പിന്നീടു ഒരക്ഷരം പോലും കപ്പാർക്കു അറിഞ്ഞുകൂടുന്ന മാത്രമല്ല, ശേഷം കബ്ബാന അണയ്ക്കുന്ന പട്ടകാരെന്നു മറ്റുവല്ല പട്ടകാരെന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളിൽ “അവിടെകിടാ” എന്നു പണ്ടാരാണ്ടോ പറഞ്ഞതുപോലെയാണു കലാശം എന്നു പറയുമ്പോൾ ആകാണു വ്യവസ്ഥയും ലജ്ജയും തോന്നാത്തതു? ഈ മട്ടിൽ കപ്പാരന്മാരു നടത്തേണ്ടതും അവർക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ കബ്ബാനയണയ്ക്കുന്ന പട്ടകാരൻ ഇതും അദ്ദേഹം നടത്തേണ്ടതായ ക്രമങ്ങൾ മുഴുവനും കഴിച്ചുകൂട്ടി വരുമ്പോൾ ആ പട്ടകാരന്മാർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടും പ്രയാസവും എത്ര മാത്രമെന്നു വണ്ണിപ്പാൻ എന്നാൽ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാലും പത്രികയിൽ സമലം മരിയാകയില്ലെന്നു ഭയന്നും ആ ഭാഗം ചുരുക്കുന്നു. ഇനി നമ്മുടെ കപ്പിത്തങ്ങളുടെ മലയാള ഭാഷാജ്ഞാനവിഷയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു നോക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം സംസാരിക്കുന്നതും ഈ നാടിലെ സ്വന്തഭാഷയും

മായ മലയാളവും കൂടി ഇവർക്കു ശരിയായി അറിഞ്ഞുകൂടാൻ പറയുമ്പോൾ എങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ചോദിക്കുന്നതിന്നു. എന്റെ സാരം! എങ്കിലും ഇതു ഇവരുടെ കുറ്റമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഒരാളെ എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ അയാൾ അതിന്നു തക്കയോഗ്യനെന്നോ പഠിച്ചുള്ളവനെന്നോ സുശീലനെന്നോ പരിശോധനകഴിച്ചതിന്റെ ശേഷമെ നിയമിക്കാവുന്നതല്ല എന്നും ആ കാര്യത്തിൽ നിയമനാധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും മാത്രമേ ഞാൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ വലമായി പറയുന്നുള്ളൂ.

എങ്കിലും മേലാൽ ഇപ്രകാരം വരാതിരിപ്പാൻ അധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയെ ഇതിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നതു കൂടാതെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും വെല്ലും, ട്രാൻസാക്ടും, ക്ലാർക്കും, മുതലായവ അട്ടുസിക്കുന്നതിനായും മറ്റും തക്കയോഗ്യതയുള്ള യുവാക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു സ്കോളർഷിപ്പോടു കൂടി ശീമ, എഡിൻബറോ മുതലായ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ അയക്കുന്നതുപോലെ ഓരോ ഇടവകകളിൽ നിന്നും തക്കയോഗ്യതയുള്ളവരായ ഒന്നോ രണ്ടോ യുവാക്കളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു അതതു ഇടവകകളിൽ നിന്നും സ്കോളർഷിപ്പോടു കൂടി നമ്മുടെ ശീമരാജ്യങ്ങളായ കോട്ടയം, പാമ്പാക്കുട മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അയച്ചു സുറിയാനി ഇംഗ്ലീഷു മുതലായവ പഠിപ്പിച്ചു തക്കവിരുതന്മാരാകുമ്പോൾ പള്ളികളിലെ കപ്പിത്തങ്ങളായോ പ്രസംഗികളായോ നിയമിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ സ്കൂളുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പരിഹരിക്കേണ്ടിയ കാലം വളരെ മുമ്പെതന്നെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ഇനിയും നാം മിണ്ടാതിരിക്കാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സമുദായികാവസ്ഥ അത്യന്തം ശോച്യതരമായി പരിണമിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ലാത്തതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ വന്യപിതാക്കന്മാരും സമുദായാഭിമാനികളായ മാന്യന്മാരും വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടിയ സമയം അത്യാസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നും നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ പെരുന്നാളുകളിൽ വെട്ടിക്കെട്ടുകൾക്കും മറ്റുമായി വ്യയം ചെയ്യുന്ന പണത്തിന്റെ ഒരു കാൽഭാഗമെങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ള സദാചാരങ്ങളിൽ വിനയോപരിസ്ഥിതിയാണെന്നിൽ പള്ളികൾക്കു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും തടസ്സവും നേരിടുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നാണു എന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായമെന്നു മാത്രമല്ല നമ്മുടെ പള്ളിസ്വത്തുകൾ ഓരോവക അന്യോവശ്യവിഷയങ്ങൾക്കായി വ്യയം ചെയ്യാതെ പൊതു ജനോപകാരാർത്ഥമായ മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഓരോവക കാര്യങ്ങൾക്കായി ചിലവിടുന്നു എങ്കിൽ കപ്പിത്തങ്ങൾ എന്നു മാത്രമല്ല; സുറിയാനി യുവാക്കൾ പോലും വെറും കന്നുകാലികളെപ്പോലെ വിട്ടുവിടുന്ന നന്മാരായി വളരുകയില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ലായിരുന്നു.

വേറൊന്നും അടിയന്തിരങ്ങൾക്കായും മറ്റും ചെയ്യുന്ന അനാവശ്യവ്യയമാണു നമ്മുടെ സമുദായസ്വത്തിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതും ആ വകകൾക്കായി വേണ്ട ദ്രവ്യം വ്യയം ചെയ്യുന്നതിന്നു നമ്മുടെ സമുദായത്തിനുള്ള ദുരഭിമാനം പ്രസിദ്ധമാണെന്നു മാത്രമല്ല; ആഭരണ ഭൂമത്തിലും മദ്യപാനത്തിലും നമ്മുടെ സമുദായം ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ല. മദ്യപാനത്തിന്നു വേണ്ടി എത്ര പണമെങ്കിലും ചിലവു ചെയ്യുന്നതിന്നു നമ്മുടെ കൂട്ടർ തയ്യാറാണു. അതിലും വിരോധിച്ചു മദ്യപാനത്തിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള ലുബ്ധന്മാരായ ചില കിഴവന്മാർ പോലും കാണിക്കുന്ന ഐക്യമത്രം ഏറ്റവും ആശ്ചര്യകരവും ആ സന്ദർഭത്തിൽ അവർക്കു പണവും തുണയും ഒന്നുപോലെയും, പൊതു ജനോപകാരാർത്ഥമായ ഒരു വിഷയത്തിലേക്കായി നിസ്സാരമായ ഒരു ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്യണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കത്തിച്ചാകാൻ തുടങ്ങുന്ന പട്ടുലുബ്ധന്മാരുപോലും മദ്യപാനത്തിന്നും ആഭരണാദികൾക്കും അടിയന്തിരാദികൾക്കും മറ്റുമായി കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടു അസംഖ്യം ദ്രവ്യം വ്യയം ചെയ്യുന്നതുകാണുമ്പോൾ ഏതു വജ്രഹൃദയന്റെ മനസ്സാണു ലയിക്കാതിരിക്കുന്നതു.

നിത്യഷ്ടങ്ങളായ ഈ മദ്യപാനംകൊണ്ടും ആഭരണഭ്രമംകൊണ്ടും അടിയന്തിര ഭ്രമംകൊണ്ടും പത്തും മുപ്പതിനായിരം ഉറപ്പികളോളം ആസ്തിയുള്ളതായ എത്ര ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളാണു കാലക്രമേണ പാപ്പരായിരിക്കുന്നതെന്നു നിണ്ണയിപ്പാൻ തരമില്ലാത്തതിനാലും എനിക്കു നിശ്ചയമില്ലാത്തതിനാലും ആ ഭാരം പത്രാധിപർ സാർ അവർക്കുതന്നെ ഏല്പിക്കയും നിത്യഷ്ടങ്ങളായ ഇതുകൾ നാമാവശേഷമാകുന്ന കാലം നമ്മുടെ രക്ഷകനായ മിശിഹാ തമ്പുരാന്റെ രണ്ടാമത്തെ എഴുന്നള്ളത്തും സന്നിഹിതമായിരിക്കും എന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ആയു കൊണ്ടു വളരെകാലം കഷ്ടപ്പെട്ടു സമ്പാദിക്കുന്ന പണത്തെ അനാവശ്യ വിഷയങ്ങൾക്കായി വ്യയം ചെയ്തു നശിപ്പിക്കുന്നത് മൌഢ്യമാണെന്നു ഇനിയെങ്കിലും ഈ കൂട്ടക്കൂട്ടം തോന്നാത്തതു ആശ്ചര്യകരംതന്നെ. ആയു കൊണ്ടു വന്ദ്യമഹാത്മാക്കളെ! ഇനിയെങ്കിലും നാം കുടുംബനിരയിൽനിന്നു ഉണർന്നു നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ ഇതുവരെ കാണിച്ചുപോന്ന ഉദാസീനത പരിഷ്കാര സൂത്ര്യൻ ഉച്ചസമിതനായി നില്ക്കുന്ന ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെങ്കിലും കാണിക്കുന്നത് സങ്കടമാണെന്നു തന്നെയുമല്ലാ കാലാനുസൃതങ്ങളായ മാറ്റം ഏതൊരു ജനസമുദായത്തിനും ആവശ്യമാണെന്നും ആയുറിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു വളരെ അപരഷ്ഠിത സമിതിയിൽ കിട്ടുന്നിരുന്ന ജപ്പാൻകാർ തന്നെ ഇപ്പോൾ ഭൂഖലന്മാരും പ്രസിദ്ധന്മാരുമായി തീർന്നു അവരുടെ ഐക്യമത്വവും സമീരോത്സാഹവും കൊണ്ടാണെന്നു ഈയിടെ നടന്ന റഷ്യാ ജപ്പാൻ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ലോകപ്രസിദ്ധമായ മഹാ ഭയങ്കരയുദ്ധത്തിൽ ധൈര്യവീര്യന്മാരായ റഷ്യരെ ഏറ്റവും നിസ്സാരന്മാരായ ജപ്പാൻകാർ പരാജയന്മാരാക്കിയതു അവരുടെ ഐക്യമത്വംകൊണ്ടും സമീരോത്സാഹവും കൊണ്ടാണെന്നുള്ളതു ഇനിയെങ്കിലും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ആയു കൊണ്ടു ഈ കായ്ത്തിൽ സമുദായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരുടെയും മാന്യസമുദായ സ്നേഹികളുടെയും അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും ഉത്സാഹംകൊണ്ടും കാലവിളംബമെന്തെങ്കിലും താഴെ പറയുന്നവകളെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതായാൽ കപ്പിത്തങ്ങളുടെയും മറ്റും വിദ്യാഭ്യാസക്കുറവിനെ പരിഹരിക്കാമെന്നാണു എന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം.

വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ സമുദായസ്വത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനു സഹായകരങ്ങളായി തീരുമെന്നു വിശ്വസിക്കാവുന്ന ചില സംഗതികളെയുംകൂടെ താഴെ നമ്പരിട്ട ഓരോ വകുപ്പുകളായി പ്രസമാപിക്കുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

- (൧) സർവ്വപരി വിദ്യാഭ്യാസ പ്രചാരത്തിനു അശ്രാന്തമായി പരിശ്രമിക.
- (൨) സമുദായ സ്വത്തിനെ അനാവശ്യവിഷയങ്ങൾക്കായി വ്യയം ചെയ്യാതെ സൂക്ഷിക.
- (൩) ആഭരണഭ്രമം, അടിയന്തിരഭ്രമം ഇതുകളിൽനിന്നും കഴിയുന്നതും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു ശ്രമികയും അവകളാൽ ഉളവാകുന്ന നിരന്തരതയേയും ദോഷങ്ങളേയും സമുദായത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക.
- (൪) നമ്മുടെ ഇടയിൽ ജീവിതത്തിലുള്ള അമത്സരത്വത്തെ നാം പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അന്യസമുദായങ്ങളേക്കാൾ ഉപരിയായി നമ്മുടെ സമുദായത്തെ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും പരിഷ്കാരംകൊണ്ടും പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അധിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നതും ശ്രമിക്കണം.
- (൫) പള്ളികളിലെ കപ്പിത്തങ്ങൾക്കും മറ്റും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി സമുദായം വകയായി ഏതാനും സ്കോളർഷിപ്പുകൾ സ്കാപിച്ചു അരിലേക്കു യോഗ്യന്മാരായ യുവാക്കളെ കോട്ടയും, പാമ്പാക്കട മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അയച്ചു

കുറ്റങ്ങളെയും മറ്റും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരായി തീർക്കേണ്ടതു ഈ കാലാവസരം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു.

(ന) പ്രത്യേകിച്ചു നമ്മുടെ ഇടയിൽ വളർച്ചിരിക്കുന്നതായ മദ്യപാനം എന്ന മൂലപ്രാധി ജനങ്ങളിൽനിന്നും നാമാവശേഷമാക്കുവാൻ സഭ പ്രത്യേകം റൂൾ ബുക്സ് പാസാക്കുന്നതായാൽ ശേഷമുള്ളതിനെല്ലാം സമാധാനം പ്രായേണ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

(ഒ) കാലാനുകൂലങ്ങളായ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ ഏതൊരു ജന സമുദായങ്ങൾക്കും ആദരണീയങ്ങളായിട്ടുള്ളവയാകയാൽ നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങളെ കുറുക്കുവാനുള്ള ക്രൂരത നിന്നു പ്രത്യേക ഒരു കമ്മിറ്റിയായ വസ്ത്രരീതിയിലും കാലോചിതമായ ചില പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

എന്നു ഒരു സമുദായാഭിമാനി.

നമ്മുടെ സമുദായത്തിലെ ചില അത്യാവസ്ഥകൾ.

നമ്മുടെ സഭയിലെ പല കുറവുകളേയും പറ്റി പല വിധത്തിലും പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രസ്താവിക്കുകയും പരിതപിക്കുകയും ചെയ്യുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും തന്നിവാറണാതും പ്രമേയപ്പെടുന്നവരോ, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ളവരെ യഥാശക്തി സഹായിക്കുന്നവരോ വളരെ ചുരുക്കമാണെന്നു തന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ കാര്യത്തിനും പണം ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒന്നാണ്; അതു നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു വളരെ കുറവുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ സ്കൂളുകളെ പരിഹരിക്കാൻ ആരും ശ്രമിക്കാത്തതു്; അല്ലാതെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതില്ല എന്നു ഇതെഴുതുന്ന ഞാൻ തന്നെ പല അഭിപ്രായകാരോടും പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എങ്കിലും ഉത്താഹിതാൽ ഉടനെ അല്ലെങ്കിലും ക്രമേണ സാധിക്കാവുന്ന പക്ഷമാണ് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ പലതും എന്നു തന്നെയാണ് എന്റെ ആന്തരികമായ അഭിപ്രായം. അതിനാൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ തൽകാലാവസ്ഥയ്ക്കു ഏറ്റവും ആവശ്യമായ ചില സംഗതികളെ വിഷ്ണുപക്ഷേപണരൂപേണ ഞാൻ കൂടി ഒരു പ്രസ്താവിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

൧. നമ്മുടെ സഭാപകരമായി ഒരു പെൺപള്ളിക്കൂടം ഉണ്ടാകേണ്ട സമയം ഏതായാ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. വർത്തമാനകാലത്തെ ബാലികകളാണ് ഭാവികാലത്തെ മാതാകൾ എന്നു നമ്മുടെ സമുദായാംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചുട്ടു മിഷ്യൻ കാര്യങ്ങളെയോ മറ്റൊരാ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിഷബീജത്തെ ഇവർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പരമ്പരയാ ഈ വിഷബീജം നിലനിൽക്കുവാനും ഇടയറിക്കൂടെ ഇപ്പോഴേ തന്നെ നമ്മുടെ പെൺകുട്ടികളിൽ

ൽ സത്യാപദേശത്തെ പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ടതു സമുദായമാന
 തിക്കു ഏറ്റവും അത്യാവശ്യപ്പെട്ട ഒന്നാണു. അതിന്നായിട്ടു “മാർ
 ഇസ്രായേൽസു ദ്രോസുനശെ” എന്നൊരു വിദ്വാചമത്തിനു
 അടിസ്ഥാനകല്പിത കലം കുറെ ആവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ആ
 അടിസ്ഥാനകല്പ പോലും കാണുന്നില്ല.

൨. സുറിയാനി സ്ത്രീകളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ഒരു വ
 ത്തമാനപ്പത്രമൊ മാസികയൊ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ
 (അവർ സ്ത്രീകൾക്കു) സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു കട്ടുന്ന അറിവിനെ പ
 രിഷ്കരിക്കാനും സമീരപ്പെടുത്താനും വലിപ്പിക്കാനും എളുപ്പമുള്ള
 താണ്. അതിന്നായി മലങ്കരമല്ലാൻ കോനാട്ടു മാത്തൻ കത്തനാ
 രവർകൾ ഒരു “സുഗുണബോധിനി”യൊ മറ്റൊരു പ്രസിദ്ധപ്പെടു
 ത്താൻ പോകുന്നതായി ഒരു പരസ്യം കാണുകയുണ്ടായി. പ
 ഒക്കെ അവധി കഴിഞ്ഞിട്ടും പത്രം കാണുന്നില്ല. പത്രം കൈപ്പറ്റി
 പൊട്ടിച്ചു കാലിന്മേൽ കാലാ കേറ്റിവെച്ചു വായിക്കാൻ ആളുക
 ൾക്കുള്ളതു പോലെയുള്ള ഉത്സാഹം വരിപ്പണം കൊടുക്കുന്ന കാ
 യ്ത്തിൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കില്ലെന്നുള്ളതു അദ്ദേഹത്തിനു അറി
 വുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹം അമാന്തിക്കുന്നത്. എങ്കിലും
 അദ്ദേഹത്തിനു ഇങ്ങനെയുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ തീഷ്ണയുള്ളതു
 തന്നെ വലിയ ആശ്ചര്യം.

൩. നമ്മുടെയിടയിൽ സുവിശേഷ പ്രസംഗം വളരെ കു
 റവായിരിക്കുന്നതും നമുക്കു വളരെ പോരായ്മയാണ്. മറ്റു സഭ
 കൾ മന്ത്രികളിലും പെരുന്നാളുകളിലും ഉത്സവങ്ങളിലും മേളകളിലും
 മൂലയിലും വീട്ടിലും റോട്ടിലും വെച്ചു കൊട്ടും പാട്ടുമായികൊണ്ടു
 പിടിച്ചു പ്രസംഗം നടത്തുമ്പോൾ നാം മെന്തായിരുന്നാൽ
 ഭാവിഹലം ഭയങ്കരമായിരിയ്ക്കും. നമുക്കു നാലോ അഞ്ചോ അല്ലെ
 കിൽ ഏഴോ പത്തോ സമുദായ ഉപദേശിമാർ ഉള്ളവർ ചില
 പോൾ നമ്മുടെ ചില പള്ളികളിൽ മാത്രം ഓരോ പ്രസംഗം
 നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നു
 ന്നില്ല. അവർ ശബ്ദമില്ലാതെ അത്രൊയ്ക്കിലും ചെയ്യുന്നത്
 ഒരു പുണ്യമെന്നെ വിചാരിക്കാനുള്ളൂ.

൪. “ഏഴു മൂന്നു ലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള നമ്മുടെ സമുദായത്തി
 ന്ന “ഇടവകപ്പത്രിക” എന്നൊരു നാപുമാത്രമുള്ളതും ഒരു സ്ത്രീ
 തയാണ്. “സുവിശേഷകന്റെ” പോക്കു വേറൊരു രീതിയിരി
 ലുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിലും സമുദായാഭിമാ
 നികളുടെ ശ്രദ്ധ സുവിശേഷം പതിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നു.

൫. നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതു ചർച്ചി
 ക്ഷ്യാൻകാർ മലയാളത്തിൽ അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വേദപുസ്തകമാ
 ണല്ലോ. അതിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നും ആണ്ടുതോറും ഭേദപ്പെടുത്തു

ഞങ്ങളും നാം പ്രോത്സാഹിക്കുന്നതല്ലാതെ ശരിയായി നമ്മുടെ പുസ്തകം മലയാളത്തിൽ അമൂല്യമായിത്തീർന്നു. ഉത്തരവാദിത്വം കാണുന്നില്ല. അമൂല്യമായിത്തീർന്നു പണ്ടെല്ലാമുള്ള ഒരു സൂത്രം ചെയ്യാൻ മതി. ബൈബിൾ സോസയറ്റിയിൽ അമൂല്യമായിത്തീർന്നു ഇത്രമാത്രമേ (അതേത്തോറോ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട്) വേദപുസ്തകം സൂചിയാനകാർ വാങ്ങിപ്പോയിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ലെന്ന ഒരു കല്പനയും ആ പുസ്തകത്തിൽ ഇന്നുവരുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്നുവരുന്ന തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ശുദ്ധിപത്രവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു തീർന്നായി വാചരിക്കാം. എങ്കിലും ഒരാൾ അമൂല്യമായിത്തീർന്നു പുസ്തകത്തിൽ വേദപുസ്തകം ശുദ്ധിപത്രമെഴുതുന്നതിനേക്കാൾ തെറ്റില്ലാതെ ഒന്നു അമൂല്യമായിത്തീർന്നു കൊള്ളുകയാണെന്നു വിശേഷിച്ച് പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. മലങ്കരമല്ലാൻ കോനാട്ടു മാത്തൻ കത്തനാഥർക്കൾ ഈ വിഷയത്തിലും തന്റെ ദുഷ്പരിചിന്തകളെക്കുറിച്ചു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും സാധാരണത്തിൽ എങ്കിലും ആ ഉദ്യമംസഫലമായി കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഹൃദയപൂർവ്വം അനുമാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

൩. റോമാക്കാർക്കു മറ്റുള്ളതുപോലെ ഒരു ഇടവകപ്പഞ്ചായം നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ അത്യാവേലമായിത്തീർന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമനസ്സിലെ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ച് എടുത്തിട്ടുള്ള ജനസംഖ്യ കണക്കു ഒന്നു ഏകീകരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തിയാൽ ജനസംഖ്യയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അന്വേഷണങ്ങളെ ഭാരം ഇതിൽനിന്നു ഒഴിക്കാമെന്നു തോന്നുന്ന മറ്റു സംഗതികളെ ക്രമപ്പെടുത്താനും വലിയ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

൪. നമ്മുടെ നമസ്കാരപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് കൂടെ ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു വാക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു അനുരൂപം മോശിക്കാത്തവയായ പല പദങ്ങളും അബദ്ധങ്ങളും അക്ഷരവിഴകളും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനപുസ്തകത്തിൽ ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. അതായതു തവക്ഷിണത്തിൽ സ്കീപ്പാമാർ നല്ലയുറകുമിനിക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നറിയാതെ പലതും കുഴങ്ങുന്നതായി എനിക്കറിയാണ്ട്. “തവക്ഷിണമൊ” “മമക്ഷിണമൊ” എന്നു മൂലഭാഷയിൽ പാടില്ലാത്തതായും കഷ്ടനീക്കുന്നുണ്ട്. അതോ “തവക്ഷിണത്തിൽ സ്കീപ്പാ (നിന്ദയുടെ കുരിശ്ശ) എന്നായിരിക്കുമൊ? ഏതായാലും ഇതിൽ ഒരു പിശകുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പിന്നെ വാചകശുദ്ധിയെക്കുറിച്ച് നോക്കുകയാണെങ്കിൽ മഹാകഷ്ടമെന്നല്ലാതെ ഒന്നും പറയാനില്ല. മുതുകിപ്പറഞ്ഞാൽ നമസ്കാരപുസ്തകത്തിലെ

സാധാരണ പ്രയോഗമായ "പട്ടാങ്ങപെട്ട" എന്നതിന്റെ ശരിയായ മലയാളം പേരും എന്നിങ്ങനെയുള്ള മനസ്സിലായിട്ടില്ല. എന്നെപ്പോലെ വേറെ പലരെയും കാണുമെന്നാണെന്നിരിക്കു തോന്നുന്നത്. അതുകൊണ്ടു നമസ്കാരപുസ്തകത്തെ ഒന്നു നവീകരിക്കേണ്ട വിഷയത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ തിരുമനികളും ബേ: മല്ലാ നടുവാരം പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടതാണെന്നു ഓർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തത്സംഗ്രഹം വിരമിക്കുന്നു.

എന്നു സമുദായാഭിമാനി.

വിശുദ്ധ മാമോദീസാ.

ആദാമിന്റെ പാപംകൊണ്ടു തനിക്കുമാത്രമല്ല, മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഒട്ടേക്കും ദോഷം തട്ടി. ദൈവത്തിൽനിന്നു സൗജന്യമായി ലഭിച്ചിരുന്ന നീതിയേയും വിശുദ്ധിയേയും പാപംകൊണ്ടു താൻ നഷ്ടമാക്കി; തന്നോടുള്ള സംബന്ധംകൊണ്ടു തന്റെ മകളായ നമുക്കു ജന്മപാപം എന്നു പറയുന്നതും മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചസഹിതയിലെ അരിഷ്ടതയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമായ പാപകര പഠറി.

അതുകൊണ്ടു ഗോഗുൽത്താലിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ, മരണംമൂലം നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പു ഉണ്ടാക്കി എന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ അരിഷ്ടാവസ്ഥയെ നീക്കുകവണ്ണം ഒരു ദാനം തന്നു തന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ രക്ഷണിയ ഫലം ആളാം പ്രതി അനുഭവമാകുകവണ്ണവും ആകിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

കർത്താവു, മാമോദീസായിൽ ജന്മപാപത്തിന്റെയും മുറിവ് ആളിന്റെ കാഴ്ചത്തിൽ കർമ്മപാപത്തിന്റെയും (താൻ വല്ലതും ചെയ്തു കുറ്റകാരനായി തീർന്നിട്ടു അനുതപിക്കുന്നു എങ്കിൽ) മോചനമായ നീതീകരണ കൃപയെ അവനു കൊടുത്തു തന്റെ മഹാവിചാര്യരായ രക്തത്തെ സൗജന്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു; ആയ്ക്കിന്നെ കൈയ്ക്കൊള്ളുന്ന ആളിന്റെ പേരിൽ ഉള്ള വല്ല യോഗ്യതകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ അല്ലതാനും. ഈ പാപങ്ങളുടെ കുറ്റം വിശുദ്ധ മാമോദീസായിൽ കഴുകികളയപ്പെടുകയും അവൻ ദൈവത്തിനു സ്നേഹിതനും പൈതൃകം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു അവകാശിയും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, മാമോദീസാ എന്നതു മനുഷ്യന്റെ ആത്മസംബന്ധമായ ജനനത്തിനായിട്ടു യേശു മശിഹായാൽ സമാപിക്കപ്പെട്ടതായി പുതിയ നിയമത്തിലെ ഒരു ക്രിദാശ ആകുന്നു.

മാമോദീസാ അതു ക്രൂരതെ ഒരുവനു ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിയാത്തതായി എല്ലാവർക്കും എത്രയും ആവശ്യമായ ക്രിദാശയത്രെ; എന്നെന്നാൽ കർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "സത്യമായിട്ടു സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും ഒരുവൻ ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ അവനു കഴികയില്ല" (ശു. യോഹ. ൩: ൫)

അതുകൊണ്ടു, ദമസ്കോസിനിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ വെച്ചു മനസ്സു തിരിഞ്ഞ തർസൂസുകാരൻ ശൗലിനു (നട. ൯: ൨൨) വിശ്വാസം മതിയായിരുന്നില്ല; പീലിപ്പോസ് ശൗലാശൻ വഴിയിൽ വെച്ചുകണ്ട (നട. ൨൧: ൩൨) കന്യാക്കി റാണിയുടെ മന്ത്രിയെ മതിയായിരുന്നില്ല; അവർ പാപമോചനം ലഭിപ്പാനായി മാമോദീസാ മുഴുക്കി രക്ഷയുടെ വഴിയിൽ ആകപ്പെട്ടേണ്ടിയിരുന്നു. അതിനാൽ "ദോഷപൊറ്റ

തിങ്ക ഏക മാമോദീസായിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ നാം ചൊല്ലുന്നു.

വെള്ളംകൊണ്ടുളളതായി സാധാരണ മാമോദീസായിക്കു പകരം രക്തസാക്ഷിത്വം ഉപയോഗപ്പെടുകയും അതിനെ രക്തംകൊണ്ടുളള മാമോദീസാ എന്നു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആവശ്യമായ ക്രിസ്തീയ സത്യങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുകയും, പരമാർത്ഥമായി മാമോദീസായിക്കു ആഗ്രഹിക്കുകയും ആയു ലഭിപ്പാൻ കഴിയുന്ന യത്നങ്ങൾ ചെയ്യിട്ടും അതിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പിൽ മരിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്ന ആളിനും ദൈവം ഈ നീതികരണകൃപയെ കൊടുക്കുന്നു. ഇതിനെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ മാമോദീസാ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

വിശുദ്ധ മൂറോൻ അഭിഷേകവും പട്ടുപവും എന്നുപോലെതന്നെ മാമോദീസായും ഒരിക്കൽ മാത്രമെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ പാടുള്ളു. എന്നെന്നാൽ അവയെപ്പോലെ ഇതും എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതായ ഒരു അടയാളത്തെ പതിക്കുന്നതാകുന്നു.

ബോധം ഉപയോഗിപ്പാൻ തക്ക മുതിർന്നവർ ഈ ക്രിദാശയെ യോഗ്യമായും പ്രയോജനകരമായും കൈക്കൊള്ളുവാൻ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ ആവശ്യമായ സംഗതികളെ വിശ്വസിക്കുകയും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ഏറ്റുപറുകയും ചെയ്യേണം. അവർ മ്ശീഹായുടെ കരുണയിലും യോഗ്യതകളിലും ആശ്രയം ഉള്ളവരും തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ കുറിച്ചു വേദമുളളവരുമായിരിക്കണം; അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനു “പ്രവൃത്തിക്കുന്ന കൃപ” സഹായമായിരിക്കും. ആ കൃപയെ ദൈവം ഓരോരുത്തനും കൊടുക്കുന്നു; അതുകൂടാതെ ഒരുവനും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഒരു ഒറ്റ ചുവടു അനക്കുവാൻ വഹിയാ.

മാമോദീസായിൽ, ശിശുക്കൾ അവരുടെ ഭാഗത്തു ഒരു വിശേഷവും ആവശ്യപ്പെടാതെ ജന്മപാപത്തിന്റെ കറയിൽ നിന്നു വെടിപ്പാകപ്പെടുകയും ദൈവപ്രസാദത്തിലേക്കു കൈക്കൊള്ളപ്പെടുകയും മ്ശീഹായുടെ ജ്ഞാന ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു അവകാശികളും ആയി ആകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇവർ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നു; അതായതു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ സ്വന്ത പചനങ്ങളിൻപ്രകാരം “വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും ജനിക്കുന്നു (ശു.യോഹ. ൩: ൫) അവരുടെ അറിവുകൂടാതെയും ആളാംപ്രതി കൂടുകൂടി പ്രവൃത്തികാതെയും ഏതുപ്രകാരം അവർക്കു ജന്മപാപത്തിന്റെ കറ പറ്റിയൊ, അപ്രകാരംതന്നെ അവരുടെ അറിവുകൂടാതെ പാപത്തിൽനിന്നു അവർ വിടുവിക്കപ്പെടുന്നു. അവർ ബോധജ്ഞാനപ്രവൃത്തിക്കു അപ്രാപ്തന്മാരാകകൊണ്ടു, മുതിർന്ന ആളുകൾക്കു ആവശ്യമായ ലക്ഷണങ്ങൾ അവർക്കു ആവശ്യമില്ല. ശിശുക്കൾ ഈലോകവസ്തു കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു സമ്മതിപ്പാൻ പ്രാപ്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പെ അവർ അവകാശികളാകുന്നതുപോലെതന്നെ, മാമോദീസാ കൈക്കൊള്ളുവാൻ സമ്മതിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പെ, അവർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു അവകാശികൾ ആകപ്പെടുന്നു. സമ്മതം സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ പൈതലിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു മാമോദീസാ മതിയാകുന്നു എന്നിരുന്നാലും, അതിനു ബോധം ഉപയോഗിക്കാം എന്നു വരുമ്പോൾ അതിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു മതിയാകയില്ല. പൈതൽ പ്രധാനവിശ്വാസ സംഗതികൾ വിശ്വസിച്ചു ഏറ്റുപറുകയും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുകയും അവന്റെ മുഴുവ്വദയത്തോടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യേണം. അതായതു, അവൻ വിശ്വാസത്തിന്റെയും ആശയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രവൃത്തികൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നവയെ ചെയ്യേണം. മാമോദീസാ കഴിഞ്ഞിട്ടു, അവൻ ചെയ്യിരിക്കാവുന്ന ഏതു പാപത്തിനുംവേണ്ടി അനുതാപത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ആവശ്യമാകുന്നു. (ഇവയെകുറിച്ചു പിന്നാലെ പറയുന്നതാകുന്നു). ജന്മകളെല്ലാം കൂടാതെ, മാമോദീസാ അവന്റെ രക്ഷയെ ഉറപ്പികയില്ല.

നോട്ടീസു.

കഴിഞ്ഞ തുലാ മാസം ൨൦.ാം ന- ൾം സിജനാരിയിൽ ക്രി-
 ടിയ "മലകര സുറിയാനി വൈദിക സംഘ"ത്തിൽ വെച്ചു ഇനിയ
 ണെ സംഘം ആടുത്ത മകരമാസത്തിൽ നടത്തണമെന്നല്ലെ നി
 ശ്ചയിച്ചിരുന്നതു. അതുപ്രകാരം ടി. സ.ഘം ഫൻററ മകരമാസം
 (സുറിയാനി കണക്കനുസരിച്ചു) ൧൮.ാം ന- ൾം ഡുധനാഴ്ച മുതൽ മൂന്നു
 ദിവസത്തേക്കു ൾം സിജനാരിയിൽ വെച്ചു നടത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം
 നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരായ പട്ടകാർ എ
 ല്ലാവരും അതിലേക്കു വന്നു ചേരണമെന്നു വിനയപൂർവ്വം ഇതിനാ
 ൾ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നി. വ. ദി. പ്രശീ. കണ്ടനാട്ടു ഇടവക
 യുടെ മാർ റെവാറന്ദ്രോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
 ൾ സംഘത്തിൽ അഗ്രാസനം വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ദയവായി
 സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മുമ്പുകൂട്ടി ഇവിടെ എ
 ന്തുന്നതാണ്. നി. വ. ദി. പ്രശീ. മലകര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാ
 റ്റോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സു കൊണ്ടും സൌകര്യം പോ
 ലെ ഇതിലേക്കു വന്നെത്താതിരിക്കയില്ല. ൾ സംഘത്തിന്റെ ഉ
 ദേശം ആത്മീയമായും ആകയാൽ അതിൽ താല്പര്യമുള്ളവരായ
 സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും ൾ സംഘത്തിൽ വന്നു സംബന്ധി
 കാതിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നു ഫാദർ, വി. ജെ. ഗീവറുഗീസു റമ്പാൻ.

ഫൻററ. ധനുമാസം ൩൦.ാം ന- ൾം
 പരമല സിജനാരിയിൽ നിന്നും

സൂചനകൾ.

പള്ളിക്കൂടം തുറക്കൽ—മാർ ദീവന്നാറ്റോസു സിജനാരിയും മാർ ഗ്രീഗോ
 റിയോസു സ്ഥാരകഫൈസ്സുളും മകരം ൨.ാം ന- ൾം തുറന്നു ക്ലാസുകയറാം കൊടുത്തു
 ക്രമമായി പഠിപ്പം ആരംഭിക്കുന്നതാണ്.

വൈദികസംഘം—ആണ്ടുതോറും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ
 തിരുമനസ്സിലെ ശ്രാദ്ധത്തോടു കൂടെ നടത്തിവന്നിരുന്ന വൈദിക യോഗം ആ
 ദിവസത്തെ ഖഫളങ്ങൾ കൊണ്ടു ഉദ്ദേശപ്രകാരം സഫലമാകുന്നില്ലെന്നു കണ്ടതി
 നാൽ മേലാൽ മൂന്നുനോമ്പൊടു കൂടെ നടത്തണമെന്നു വേർതിരിച്ചു തുലാമാസത്തിലെ
 യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചതനുസരിച്ചു യോഗത്തിച്ചതി കാണിച്ച ഒരു പരമ്പ്യം
 വേറൊരുഭാഗത്തു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ പട്ടകാർ കഴിയുംമുമ്പു ഹാജ
 രായിരിക്കേണമെന്നു പ്രത്യേകം ഓപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു മരണം—തെക്കൻദിക്കുകളിൽ ഉള്ള സുറിയാനി കുടുംബങ്ങളിൽ അപ്ര
 ധാനമല്ലാത്ത കല്ലുപ്പാറ അടങ്ങപ്പറഞ്ഞ ഈപ്പൻ പണികൾ അവർക്കു പോയ മാ
 സത്തിൽ കന്യാവിൽ നിന്നു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം വ്യസനപൂർവ്വം പ്രസ്താ

വിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സമുദായ സംബന്ധങ്ങളായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും എറേക്കറെ തീർപ്പുതെയ്യുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ ആയിരുന്നു ഈ മഹാൻ എന്ന പരവാൻ സംശയമില്ല. എങ്കിലും കുറെക്കാലമായി രോഗത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്നു.

❖ വേറൊരു മരണം.—കോട്ടയത്തെ കച്ചവടക്കാരിൽ പ്രധാനിയെന്ന പരയാവുന്ന മാളികേയ്ക്കൽ ചാണ്ടി അമ്പലകുളം ഈ മാസം ൧൩-ാം-നു മരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാർത്തയും അദ്ദേഹത്തെ പരിചയമുള്ള ഏവരെയും സാമാന്യത്തിൽ അധികം വ്യസനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. സഭാസംബന്ധങ്ങളും സാമുദായികങ്ങളുമായ എല്ലാ സംഗതികളിലും ധാരാളം ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്യുകൊടുപ്പാൻ മിസ്റ്റർ ചാണ്ടി സന്നദ്ധനായിരുന്ന ഒരാൾ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ജദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരോധം ഒരു വലിയ നഷ്ടമാണെന്ന പരവാൻ സംശയമില്ല.

❖ തുവമൺനിന്നും ഒരുസ്റ്റേഫിതൻ എഴുന്നേൽത്തു.—രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പു ഏകദേശം പത്തു മുപ്പതു നവീകരണ ഉപദേശിമാർ ഈ സ്ഥലത്തു വന്നു നമ്മുടെ കൂട്ടരെ പിഴപ്പിഴ്ന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. സാധിക്കാതെ പോയതിൽ ഉണ്ടായ ഇടവേളം തീർക്കുന്നതിനു നോമ്പു വീടൽ ദിവസം മുന്തറിൽ അധികം ഉപദേശികളും ഉപദേശിനികളും ഇവിടെ വന്നു ജയഭേരി മുഴക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. ദൈവതുപയാൽ ഉദ്ദേശമൊന്നും സാധിക്കാതെ പോയവഴിയ്ക്കു പുല്ലില്ല. മത്സരത്തിനു ഇനിയും കൂടുതൽ ആളുകൾ വരുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പാഠമേൽ സമാപിക്കപ്പെട്ട ഭവനമാണെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. മഴയും വെള്ളവും ഘോരമായി അടിച്ചു. ഭവനത്തിനു ഒരിളകവും തടിച്ചില്ല. ഇതിലും വലിയ കാര്യം മഴയും വരും. ഞങ്ങൾ തളന്നുപോകാതിരിപ്പാൻ വിശ്വാസികൾ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

❖ മല്ലപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ നിന്നു അയച്ച ഒരു ദേശകുറിയെക്കുറിച്ച് വാകത്താനത്തു പള്ളിക്കാർ തക്കം പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നു കഴിഞ്ഞ പത്രികയിൽ ഒരു ലേഖകൻ എഴുതിയിരുന്നതിനു താഴെ പറയുംപ്രകാരം ഒരു വാകത്താനത്തുകാരൻ സമാധാനം പറയുന്നു:

“ഒരു വികാരി എഴുന്നേക്കുക കറികൾ ഒരേമാതൃകയല്ലാതെ വന്നതിൽ വച്ചു സംശയം ജനിച്ചതുകൊണ്ടാണു കുറി പിടിയ്ക്കാൻ തക്കിച്ചതു. ഒരേദിവസം നടത്താനുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു കല്യാണങ്ങൾക്കു ഒരു വികാരി തന്നെ അയച്ചു രണ്ടു കുറികൾ ഐക്യരൂപമല്ലാതെ കണ്ടു. പൂശ്ചികം ൧൦-ാം-നു-ലെ കുറിയിൽ വികാരിയായുന്റെ വീട്ടുപേരും പേരും ഒപ്പം വിശദമായി കണ്ടു. ൧൧-ാം-ന-ലിലെ കുറിയിൽ ഈ വക ഒന്നും കൂടാതെ സുറിയാനിയിൽ ഒരൊപ്പമാത്രം കണ്ടു. അതിനാൽ സംശയം ജനിച്ചതു ആശ്ചര്യമല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, മല്ലപ്പള്ളിൽ പല പള്ളികളും അവിടത്തെ പഴയ പള്ളിയിൽ രണ്ടു കക്ഷികളും ഉള്ള സമിതിക്കു ഈ കുറി ഏതു പള്ളിയിലെതെന്നോ ഏതു കക്ഷിയിലെ വികാരിയുടെതെന്നോ അറിയാതെ ഒരു വരമാത്രംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടു കല്യാണം നടത്താൻ വാകത്താനത്തുപള്ളിക്കാർ വിസമ്മതിച്ചതും അതിശയോക്തിയല്ല. എട്ടു പത്തു വർഷംമുമ്പു മല്ലപ്പള്ളിൽനിന്നു വന്ന ഒരു കല്യാണക്കാർ ഒരു കള്ളക്കുറികൊണ്ടു കുറിച്ചി പള്ളിക്കാരെ കബളിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചതായി ഒരു കഥ ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു. വാകത്താനത്തുകാർ മനഃപൂർവ്വദോഷമൊന്നുമില്ലായിരുന്നെന്നു അടുത്ത ദിവസം ശരിയായ കുറി കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അന്നാമത്തു വെളിച്ചിരുന്ന പണ്ഡാരം തിരിച്ചുകൊടുത്തതുകൊണ്ടറിയാം.

കെട്ടിയവരിയവീടിൽ ഒരുപ്രമാണി അനഭ്യംപറഞ്ഞു എന്നു ലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതും പിശകാണു. ഇവിടങ്ങളിൽ നടത്തിപ്പു ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ദത്തെടുത്തുകിലെ ഉണ്ണുകയുള്ള എന്നു സിദ്ധാന്തം പിടിച്ചതിനാൽ ഉണ്ണാതെ പോകേണ്ടിവന്നതിനു മറ്റൊരെയും കുറ്റം പറയാനില്ല.

അമ്മേരിക്കയിൽ ഡാക്ടർ ഐർവിങ്ങ് എന്നു പേരായ ഒരു അംഗ്ലിക്കാപാ
 ത്രി ഗ്രീക്കുസഭയോടു ചേരുകയാൽ സൂയോകിൽ ഇരിക്കുന്ന റഷ്യ മെത്രാപ്പോലീ
 ത്താ ഈ പാത്രീയ്ക്കു ശെമ്മാശ്ചപട്ടവും കശീശാപ്പട്ടവും പുനരായി കൊടുത്തു സപി
 രിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അമ്മേരിക്കയിൽ വലിയ ബഹളം നടക്കുന്നു. അം
 ഗ്ലിക്കാസഭയുടെ കൈവെച്ച സാധുവല്ലെന്നു രോമ്മാസഭ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു
 ഏകിലും കിഴക്കെ സഭകൾ ഒന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയാണു. കിഴക്കെ സഭക
 ലിൽവെച്ച പ്രാഥമികസമാനത്തിനു അർത്ഥയുള്ള റഷ്യാസഭ ഈ പ്രവൃത്തിയാൽ
 അംഗ്ലിക്കാസഭയുടെ കൈവെച്ചിനെ അസാധുവാക്കിയതു അംഗ്ലിക്കാസഭയ്ക്കു സഹി
 ച്ചുകൂടാത്ത ഒരു വേദനയാണെന്നു പറവാൻ സംശയമില്ല.

* * *

കാൻറർബുരിയിലെ ഭദ്രാസനപള്ളിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പൊളിച്ചുപണി
 യുന്നതിനാൽ പൊളിക്കുന്ന കല്ലുകളിൽ ചിലതു അമ്മേരിക്കയിൽ വാഷിങ്ടൻ
 ന് എന്ന സ്ഥലത്തു പണതുവരുന്ന വലിയ പള്ളിയുടെ ഭിത്തിയിൽ ചേർത്തു പ
 ണിവാൻ വേണ്ടി കൊടുക്കണമെന്നു വാഷിങ്ടൻ വിഷോപ്പ അപേക്ഷയ്ക്കുയും
 കാൻറർബുരി പള്ളിയോഗം സമ്മതിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അമ്മേരിക്കയിലെ
 അംഗ്ലിക്കാ, ഇംഗ്ലാണ്ടിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയ സഭയാകുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ സ
 ഭയോടുള്ള സംബന്ധത്തെ ഓർപ്പിക്കുന്നതിനാണുപോലും ഈ കല്ലാവശ്യപ്പെടുന്നതു.
 പരിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവർ പഴയ പള്ളിയുടെ
 കല്ലിനു ഇത്ര മഹത്വം കൊടുക്കുന്നതു ആശ്ചര്യംതന്നെ.

പരസ്യം

കോട്ടയത്തു പുകടിയിൽ ഇടുപ്പറൈടർ അവർകളാൽ ഹവ്വനൻ-ൽ അച്ചടി
 പിിച്ചിട്ടുള്ള സുറിയാനി സഭാചരിത്രം എന്ന പുസ്തകം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഹാ
 യാപടത്തോടും ജീവചരിത്രത്തോടുംകൂടി മകൻ ജോസേപ്പ് ഇടുപ്പ് രണ്ടാം പ
 രിപ്പ അച്ചടിപ്പിച്ചുവരുന്നതും റം വരുന്ന ഡിസംബർ മാസാവസാനത്തിൽ തീ
 രുന്നതും പുസ്തകത്തിനു വില രൂപാ ഒന്നരയും ആവശ്യമുള്ളവർ സി. എം. ഏ
 സ് പ്രസു ന്യൂപ്രണ്ടു അവർകളോടു ആവശ്യപ്പെടാൻ കിട്ടുന്നതും ആകുന്നു.

ഹവ്വൻ തുലാം ൨൩-ാംനം

പുകടിയിൽ ജോസേപ്പ് ഇടുപ്പ്.

പത്രവരി അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം

അവർകൾ.	രൂ	ച.	കാ.
കുന്നത്താനം കിളിച്ചിമലയിൽ മാത്തൻ ചാണ്ടി	൧൨		
ചെങ്ങന്നൂർ പൊയ്ക്കുടിയിൽ യോസേപ്പ്	൧൨		
രാമപുരം കണ്ടിയാമ്പറമ്പിൽ ചാണ്ടി	൨		
പായിപ്പാട്ടു കുന്നപറമ്പിൽ തൊമ്മി	൧		
കാരിച്ചാൽ ബ: പള്ളിയോഗം	൧	൧൪	
കാൽനീക്കുളം കൊച്ചുവീട്ടിൽ വീലിപ്പോസു	൧		
കിഴക്കെ കോതമംഗലം മാറാട്ടേരിൽ ഇടാർ ചാണ്ടി	൨	൨൧	൬
പള്ളം ബ: പുത്തൻ പള്ളിയോഗം	൧	൧൪	
ടി. തെക്കേക്കര ചെറിയാൻ	൧൨		
മുട്ടമ്പലം വട്ടക്കുന്നേൽ ബ: അച്ചൻ	൨		